

Abb. 1: Relief aus dem Palast des Sennacherib in Niniveh (Detail). Die Pfählung erfolgte offenbar durch den Solarplexus
(© Trustees of the British Museum).

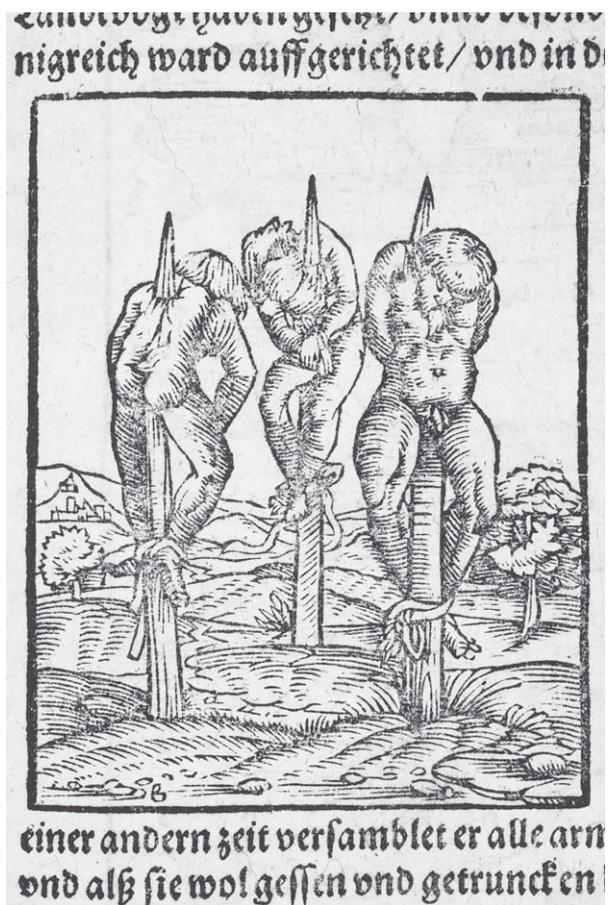

Abb. 2: Darstellung von durch Vlad III. Dracula gepfahlten Türken in der Cosmographie des Sebastian Münster (erweiterte Ausgabe von 1598, © Kunsthistorisches Museum Wien).

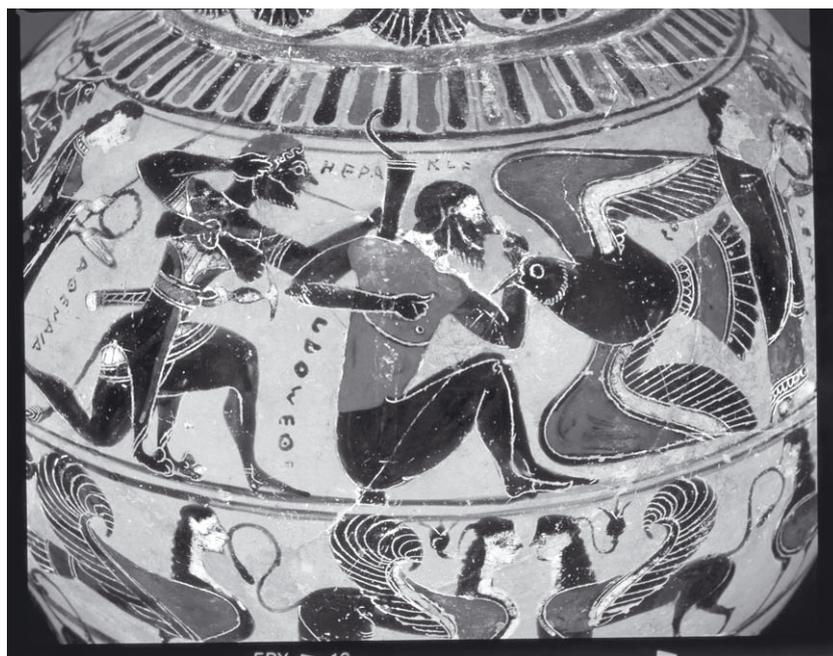

Abb. 3: Prometheus wird von Herakles befreit. Fesseln fehlen, der Titan scheint gepfählt.
(© Museo Archeologico Nazionale Firenze)

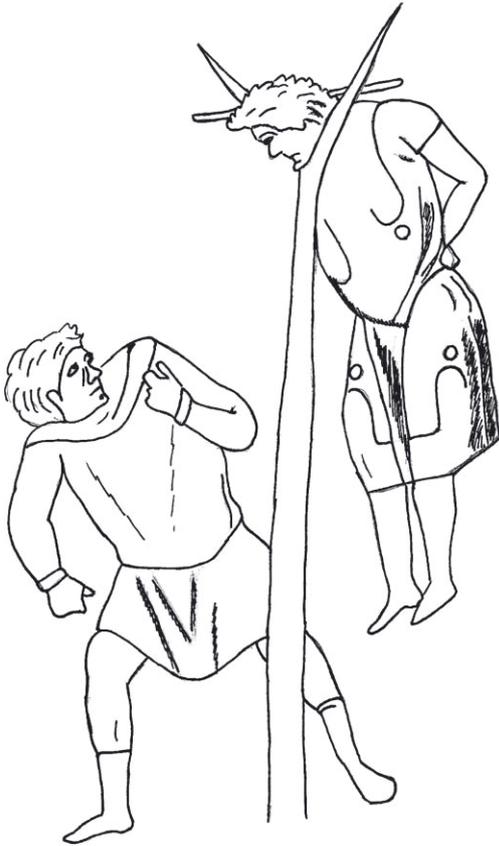

Abb. 4: Die Hinrichtung des Königs von Gai an der *furca*.
Das Seil des Henkers zum Hochziehen oder endgültigen
Töten des Verurteilten fehlt hier.
Skizze nach Cod. Vat. Pal. gr. 431, f. 11^r

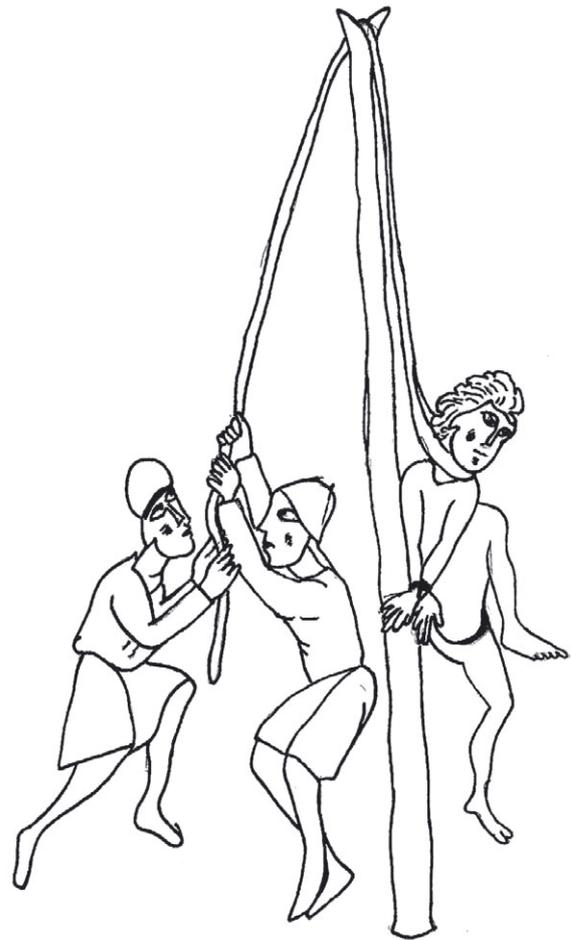

Abb. 5: Die Hinrichtung des Magyaren
Boulousoudes.
Skizze nach Cod. Matrit. Vitr. 26-2, f. 135^r

παρακαλώ ἡ ἐγὼ τὴν ὑμετέραν χάριν, μὴ πάντα τὰ
 ῥήματα μὴ θάψῃ. ἀλλὰ ἡ ἐξ αὐτῶν ζητήν. ἢ τὸν θῦ-
 ρου κλητὰ ποικιλύπτῃν. ἢ ἡμῶν δὲ ἔρητῃ τις ὑπερ-
 τούτων λόγος. ὅτι πρὸ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ τῆς προ-
 σιγορίας πρὸς ὑμᾶς διαλεχόμεθα. ἢ τίνος ἐκείνου σα-
 λονικελούμηνον, παύλον ἐκείνου. ἢ δὲ αὐτὴν λέγει
 δε. ἐν τύχοντες ἀπὸ τῶν ἐπιβλῶν, πάντα ἕως δε
 ταῦτα. τὰ ὡς δὲ τῆς ἀπολυθείας ἐχόμεθα. ἢ ὅσοι πα-
 μὴν πρὸς τὸν ἰνδὸν ἔκινον. οὐδὲν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν γέ-
 νη μὴν. ἀλλὰ πάντα τὸν θῦτα κλητῶν. μετὰ πολλῶν
 οἰκονομῶν τῆς προνοίας, ἐκείνου διὰ τῆς χάρι-
 τος αὐτοῦ. ὅ μὴν ἔφησεν διὰ τὴν ἄρετήν αὐτοῦ κλη-
 μῆναι αὐτόν. σκεῖλος γὰρ ἐν λογίᾳ μοι ἐστὶ. πρὸς τὸν
 ἀναγίνεσκεν. τῶν βασανιστῶν ὀνομασμένον ἐν τῶν ὀμῶν
 θῦν ἢ βασίλειον. τούτῳ ἐστιν. ἰσχυρὸς διακονῆσαι ἢ ἔργον
 αὐτὸν ἐξαιμέγα. ἐ ταύτην τὴν αἰτίαν τῆς κληθείας
 τῆθισιν. αὐτὸς δὲ πᾶν ταχὺ τῆς χάριτος ἐκείνου φη-
 σίτων. ἢ τῆς φιλαίας αὐτοῦ τῆς ἀφάτου, οὐτὸς
 λέγων ἀγγέλει θῦ. ὅτι ἰσχυρὸς ἦμην. οὐχ ὅτι ἐπι-
 τῆθισ. ἀλλὰ ἵνα ἐμοὶ ἀνδύξῃται τὴν πᾶσαν μα-
 κροθυμίαν. πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν κλητῶν πᾶσα
 ἐπᾶντα. ἢ ἕως ἐκείνου. ἢ δὲ ταπεινοφροσύνης
 ὑποβολῆς, διατοῦτο ἐγὼ φησὶν ἡλεήθῃ, ἰνα μὴ
 δὲ ἀπογῶν. ὡς τῶν πάντων ἀνῶν κλητῶν, φιλαν-
 ἀπολελευκός. τούτῳ γὰρ δηλοῖ. ὡς ἔπειθ. ἵνα ἐμὴ
 ἐμοὶ ἀνδύξῃται τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑπ-
 ὑποτύπωσιν τῶν κλητῶν πᾶσα ἐπᾶντα. ἀπο-
 κλητῶν τῶν ὀμῶν αὐτοῦ ἐμοὶ. ἀγαθὸν δὲ φησὶν ὅτι
 οὐδὲ γίνωσκον ἕνα, ἀλλὰ ὅτι πᾶν. οὐδὲ τὸν πᾶν, ἢ
 μὴ ὅτι, ἢ ἂν ἐκείνου ἡλεήθῃ ὅτι ἀποκλήθῃται.

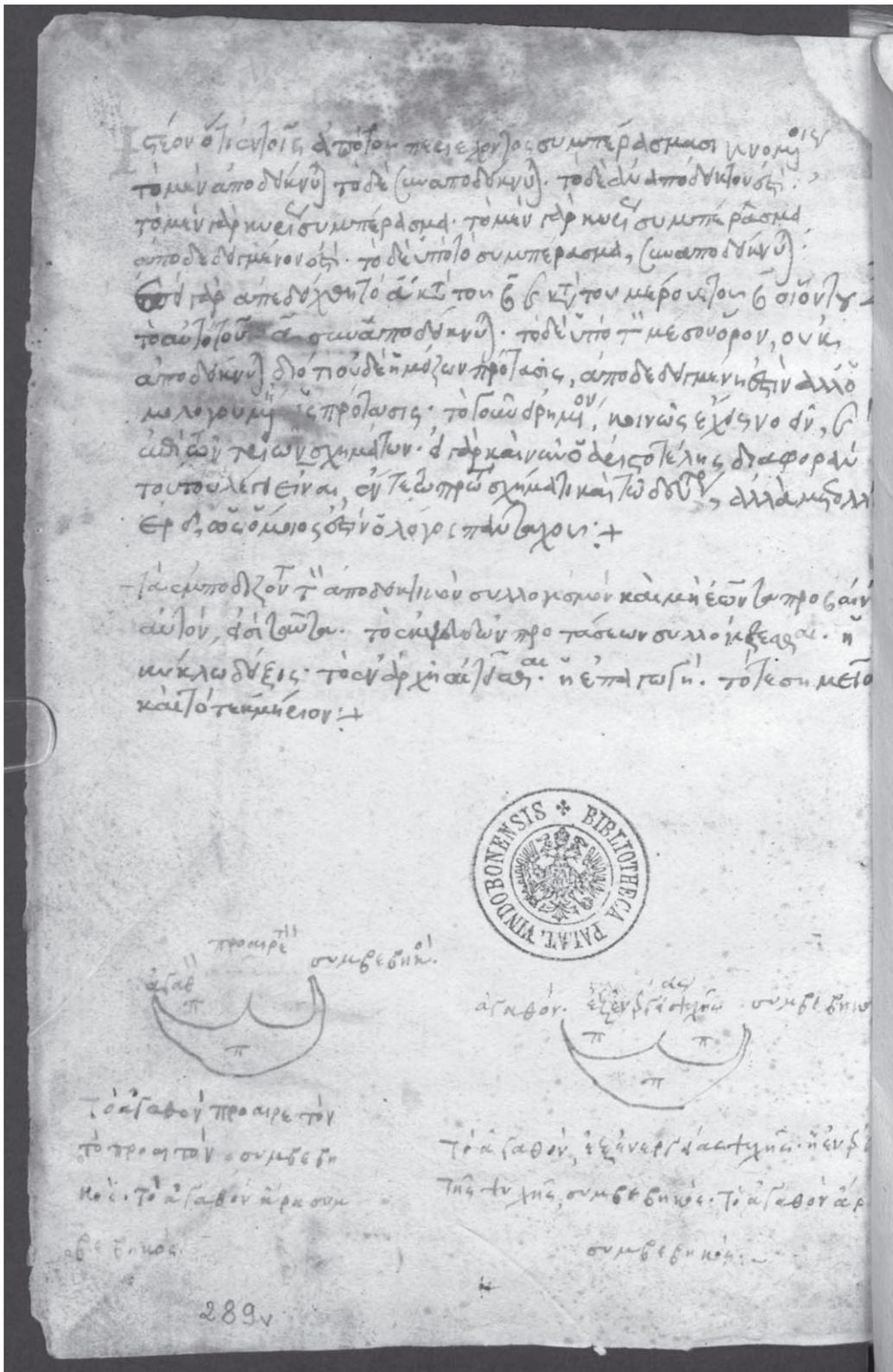

Abb. 4: Vind. phil. gr. 238 (rhetorische Sammelhandschrift), f. 289v: «Michael Apostoles» (untere Hälfte). © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

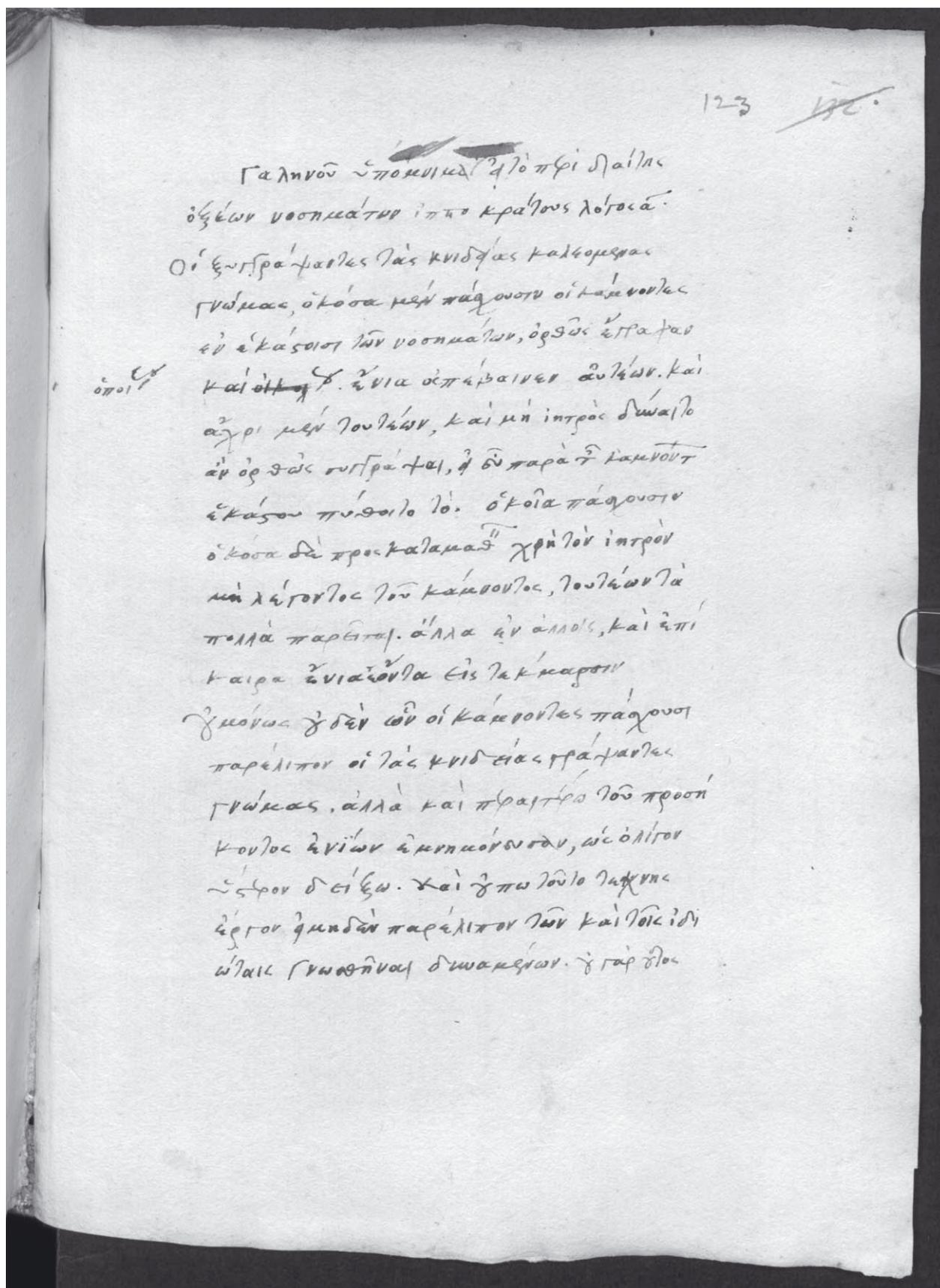

Abb. 5: Vind. phil. gr. 208 (Galen), f. 123': sehr ähnlich dem 'Anonymus Harvardianus'.

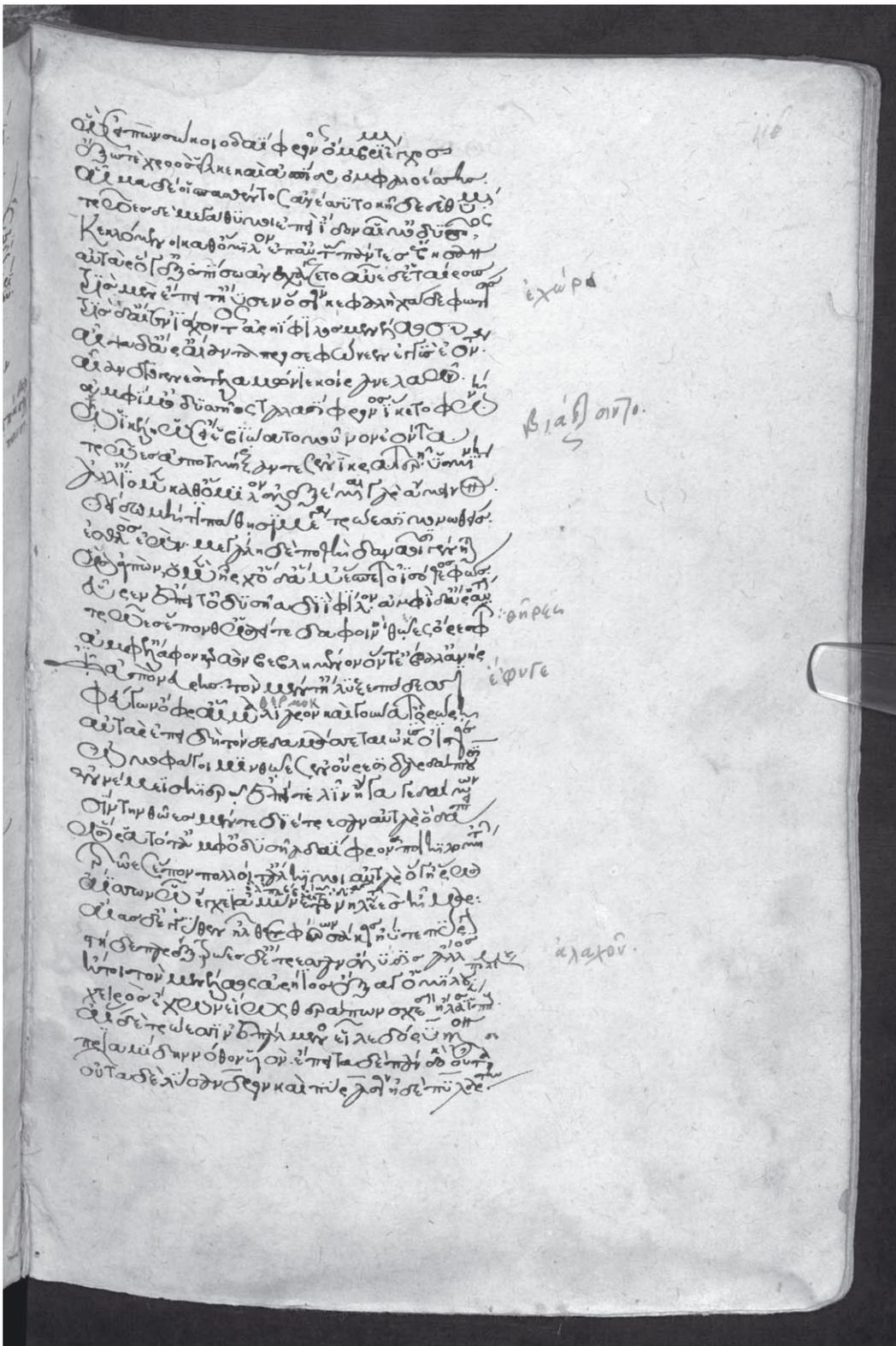

Abb. 7: Vind. phil. gr. 117 (Homer), f. 116r: ältere Haupthand (um 1300), Marginalien von «Michael Apostoles».
 © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

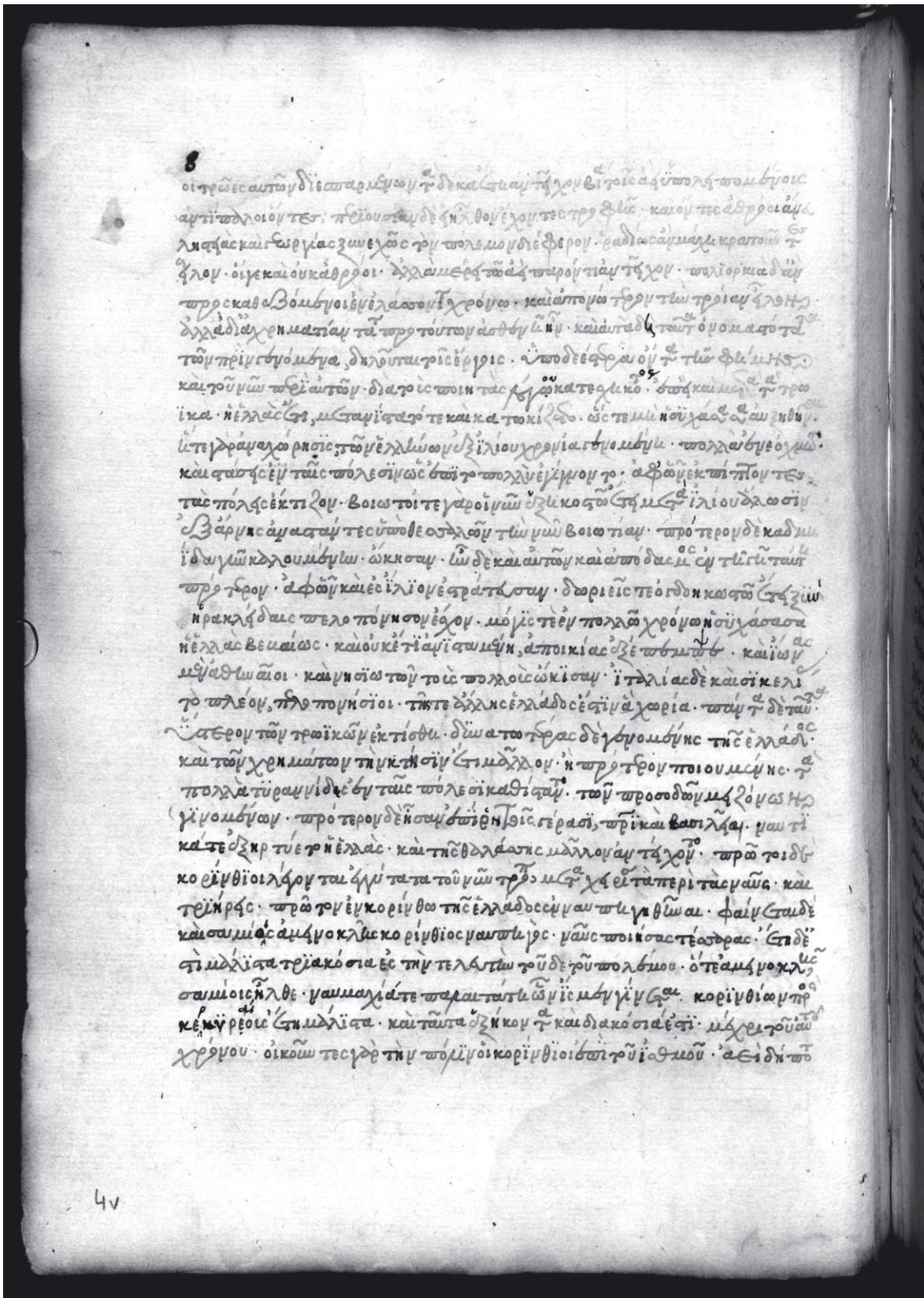

Abb. 8: Vind. suppl. gr. 44 (Thukydides), f. 4^v: anonymen Mitarbeiter des Georgios Tribizias.
© 2013 Österreichische Nationalbibliothek

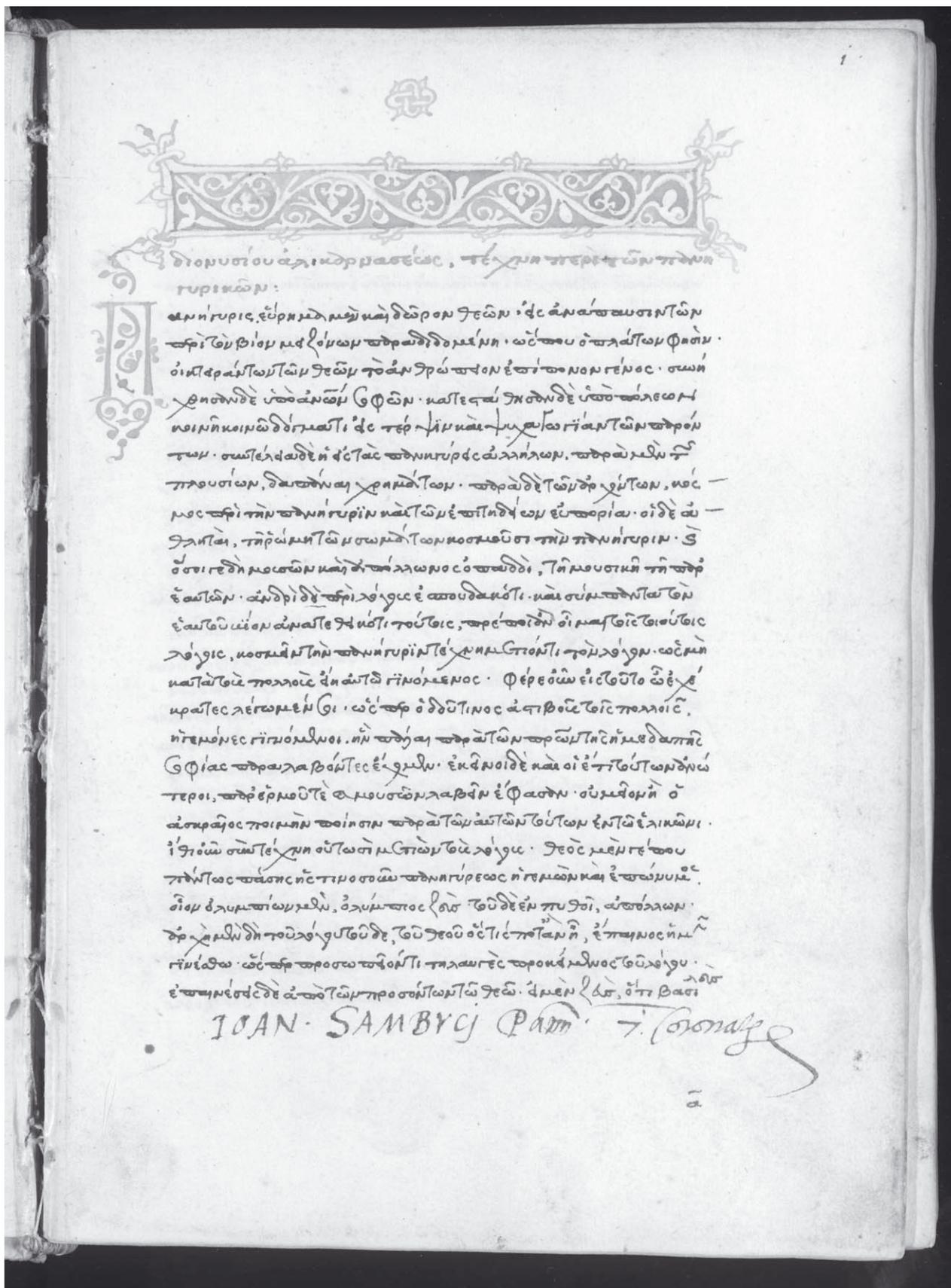

Abb. 9: Vind. phil. gr. 60 (rhetorische Sammelhandschrift), f. 1r: «Georgios Tribizias». © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

ο δὲ αὐτὸς ὄμιλος

N°. 190

Πρωθεώμ' ἀθεήσαντων ἀποφάν' εἰς ἰθακίω τὸν ὄσονα ἀε
ἀπό τις κἀλυτοῖς, ἐὰ θωῶ εἰς Τηλεμάχον παρ' ἰνέταται,
ὁμοιωθῆσθ' μὲν τοῖ βασιλεῦ ταφίων. παρ' ἀνθ' οὐ αὐτὸν
παρ' ἰνέταται διὰ τὴν τοῦ πρὸς ζήτικόν, εἰς πνλον μ' πρὸς
νέσθρα, εἰς σάρτωσθ' πρὸς μέγαλον. ὅλωσ τε αὐτὸν
παρ' ὀβείη κ' διὰ γὰρ πρὸς ἀμωαν τῶν μετ' ἡρώων. εἰ-
πὴτ' παρ' ἀνέσθ' Τηλεμάχου πρὸς πωκλόπυ. κ' ὄπ
κ' τοῖς μετ' ἡρώων Τηλεμάχος δι' ἀλέγει, θαρσέ μὲλα αὐ-
τοῖς πρὸς φρόμενος κ' ἀπ' ἡρώων. κ' γυκτοῖς ἀπ' ἐκθρονος
εἰς ὑπνον ῥέπειται ::

ο δὲ αὐτὸς ὄμιλος. αἰ. ὁ μῆρου βασιλεῦσ
Ἰνέταται ἐννεπὸ μούσθ' πολύτροπον. ὅς μὲλα πολλὰ
πλάγχθη ἐπὶ τρῶϊς ἰδὸν πτολίεθρον ἄπορσθ'.
πολλῶν δ' ἄνῶν ἰδὸν ἄσθ' κ' ἀνέον ἄνω.
πολλὰ δ' ὄτ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κ' ἄθυμον.
ἀρνημὸς κ' ἄθυμὸν κ' ἀνέον ἄνω.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάροισ' ἐρρυσάτο ἰάμενός περ.
αὐτῶν γὰρ σφ' ἀθήνησιν ἀτάσθαλίησιν ὄλοντο.
νήπιοι. οἱ κ' ἄποιοι ὑπ' ἰόνος ἠελίοιο
ἠάθον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφ' ἔλατο νόστιμον ἕμαρ.
τῶν, ἀμόθαντε θεὰ θυγατρὸς εἰπέ κ' ἡμῖν.
νῦθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον ἀπὸ πῶ ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσθ' ἀμ, πώλεμόντεσθ' ἀφ' ἄποιοι ἠελίοιο.
Τὸν δ' οἶον νόστον κ' ἀνέον ἄνω ::

Joan-SAMBUCI P.

Abb. 12: Vind. phil. gr. 50 (Homer), f. 1^r: Antonios Damilas, Rubra vom «Anonymus MA». © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ ἢ ἀπὸ κρυφῆς ἕλθῃ,
 δὲ πότε ποὶ μύθη μιν ἀπὸ ῥέγμινι θάλασσης.
 ἦμος δ' ἠρίκιν φάφαινε ῥόδου δακτύλος ἦώς,
 ἢ τότε τῶν ἑταίροισιν ἀπορῦων ἀκίχασα,
 αὐτοὺς ἀμφαίνον, ἀνατὰ πρυμνήσια λυαῖ.
 οἱ δ' αἴψ' ἤσβανον, ἢ ἀπὸ κλιτῶν κέδρον.
 ἕξις δ' ἐζόμην πολὺν ἄχα τυπτόν φρατμισί.
 ἐνθὸν δὲ προτέρω πηλώμεν, ἀκχέμην ἕτορ,
 ἄσκη' ἀθανάτοιο, φίλοισ' ἄλυσαντας ἑταίρους.

ἢ πρὸς αἰόλον ἀρεῖν πῶς ἔχει. ἢ ὅτι παρ' αἰόλον τρεῖς ἀέμ
 ἔχουσα δαδελύσσου λαβῶν, εἰς ἴθακὴν ἐπέλεον. ὅπως τε
 πλεῖστον ῥ' ἰθάκης παρ' ἑλίου. ἔχουσα δ' ὅδ' ὅσον ἑταίρων ὁμοῦ.
 οἱ ἑταῖροί τιν' αἰσθῆναι λυσιπτόν. τοῖς ἀέμοις ἐξελεθῆναι ἐπιπέσασθαι.
 ὅπως τε ἐκείθεν αὐτῶν ἑταίροισιν ἀκίχασα. ἢ ὡς παρ' ἑταίρων ἀνατὰ
 πρυμνήσια. εἰς πρυμνήσια ἀκίχασα. καὶ ὡς ἑταίρων ἀνατὰ
 πρυμνήσια σιωπῶντες αἰσθῆναι φησὶν ἑταίρων. ὅδ' ὅσον ἑταίρων ἑταίρων.
 εἰς ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα.
 τὸ ὅδ' ὅσον ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα.
 ἢ ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα.
 ἢ ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα. ἢ ἑταίρων ἀκίχασα.

κ

ἰοχίλω δ' ἔσνεσον ἀφικόμεθ'. ἀτ' ἔναι μιν
 αἰόλος ἵπποτασθε φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 πλωτῶ ἀγίγησω. πῶσαν δέ τ' ἐμὴν φρεσὶν ἔχουσα
 χέλιον ἀρρηκτόν. χιανὴ δ' αἰεὶ δ' ὄρα μὲν πῶρθε.
 τοῦ, ἢ δώδεκα πῶρθε ἀνιμαγροῖς βαλασπῶν,
 ἕξ μὲν θύγατρες, ἕξ δ' ἑτάρας ἑβώωντες.

Abb. 13: Vind. phil. gr. 50 (Homer), f. 81v: Antonios Damilas (Z. 1-9), anonyme Hand (ab Z. 10). © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

κηδεσκού· καὶ κτήματ' ἔδδον· βιοῶν γὰρ τε παῖδων·
 ὡς δ' αὖτε προσέειπε πρὶ φροντιστῶν ἐλπίσων·
 μάϊα φίλων, μαρτυροῦσθε θεοὶ θεῶν· οἵ τε δὲ ἴων ἀπὸ
 ἄφρονων παῖδων, καὶ ἐπιφρονῶν ἀπὸ μάλ' ἐόντων·
 καὶ τεχνισθῶν ἄφρονων σωφροσύνης ἐπιφρονῶν·
 οἳ σὺ δὲ ἔλαλθον· πρὶν δὲ φωνᾶς ἀσίμῃ ἦσαν·
 τί ποτε μελὸν βλάσῃ, πολλοῦ περ θεῶν θυμῶν ἔχουσαν·
 ταῦτα παρεξερρόντων, καὶ ὅζ' ὑποῦ μᾶλλον γένοιτο·
 ἡ δὲ βία, ὅς μ' ἐπέδθησεν φίλων βλεφάρων ἀμφικαλύψας·
 οὐ γὰρ παρωροῖόνδε κατέδρανον, ἐξ οὗ ὀδυσσεύς,
 ὅς γ' ἐποφόμβρος κακοῖσι μὲν οὐκ ὀνομασθήσεται·
 ἀλλ' ἄγε μὴ καταβῆθι· καὶ αἶψ' ἐρχέσθαι μέγαρόνδε·
 εἰ γὰρ τίς μᾶλλον γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασθε
 ταῦτ' ἐλθούσ' ἡγήσασθαι καὶ ἐξ ὑποῦ ἀμείψασθαι
 ὧς κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀσπείψω μεμνημένους ἔσθαι·
 αὐτὶς ἔσσο μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτο γένησθαι ὀνήσει·
 ὡς δ' αὖτε προσέειπε φίλον τροφὸς ἑυρύκλεια·
 οὐ τί σε λωβᾶω τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ἦλθ' ὀδυσσεύς, καὶ οἶκοι καμῆται ὡς ἀφ' ὀρέας,
 ὅζ' εἶμος, τοῦ πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
 τηλέμαχος δ' ἄρα μιν παύλαι ἡδὲ ἐν ἐύδον ἐόντων
 ἀλλὰ σωφροσύνησιν ἰσχυρὰ πατρὸς ἔκαθεν,
 ὄφ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίῃ ἕσπερ ἡμνοροῦντων·
 ὡς ἔφαθ' ἡ δ' ἔχαρι· καὶ ἀπὸ λέκτροιο βορρῶν,
 γέ μιν περὶ πλέχθην· βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦεν·
 καὶ μιν φωνήσασσά τε αὖτε ῥόψεται προσκύνει·
 εἰ δ' ἄγε δή μοι μάϊα φίλην μημερτῶσ' ἐπίσπασσ·
 εἰ ἔτρουθ' ἡ δ' οἶκοι καμῆται ὡς ἀφ' ὀρέας·

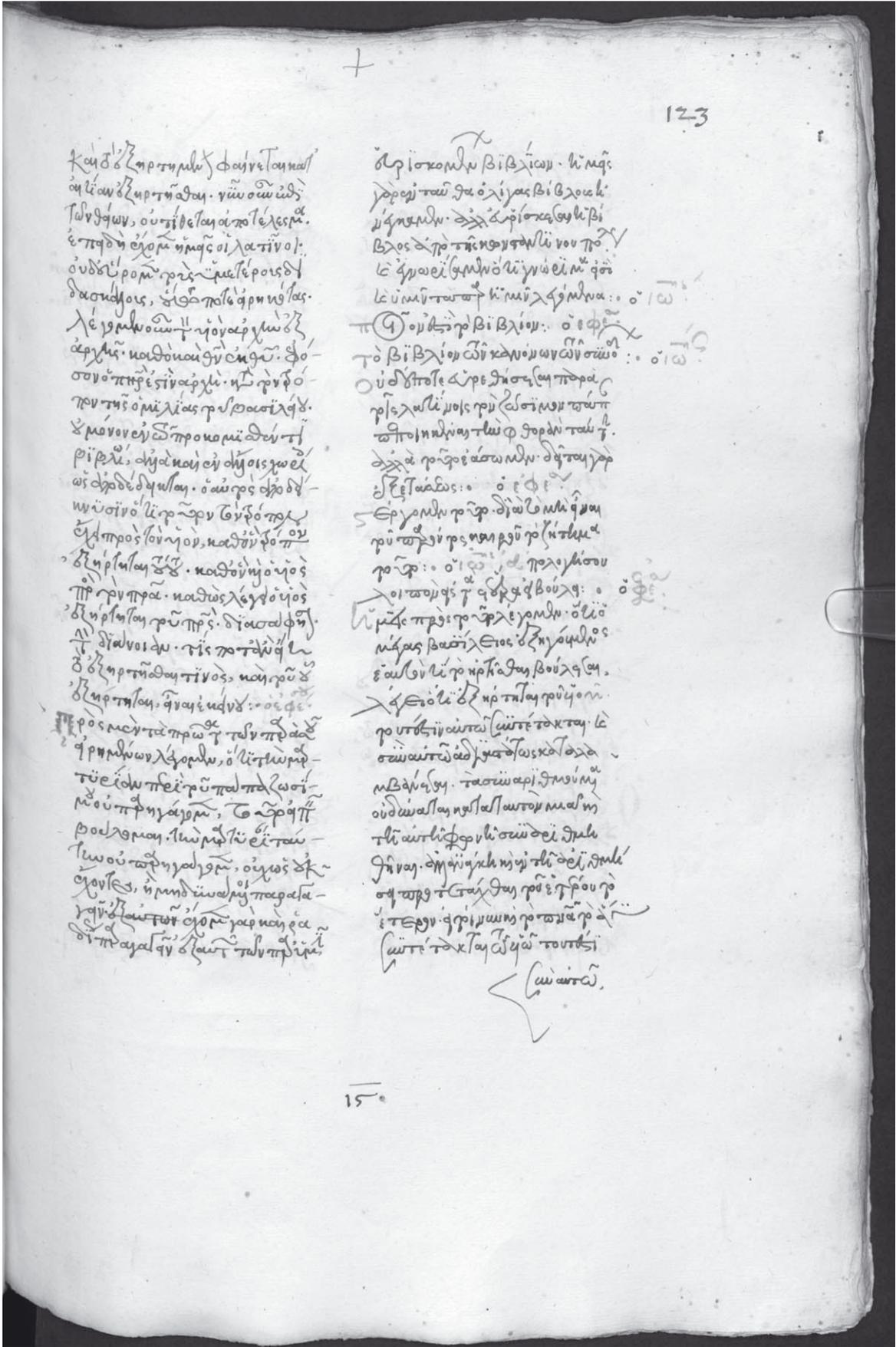

Abb. 15: Vind. hist. gr. 14 (Konzilsakten Ferrara – Florenz), f. 123r: «Paulos» (1. Kolumne) und Manuel Gregoropulos (2. Kolumne). © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

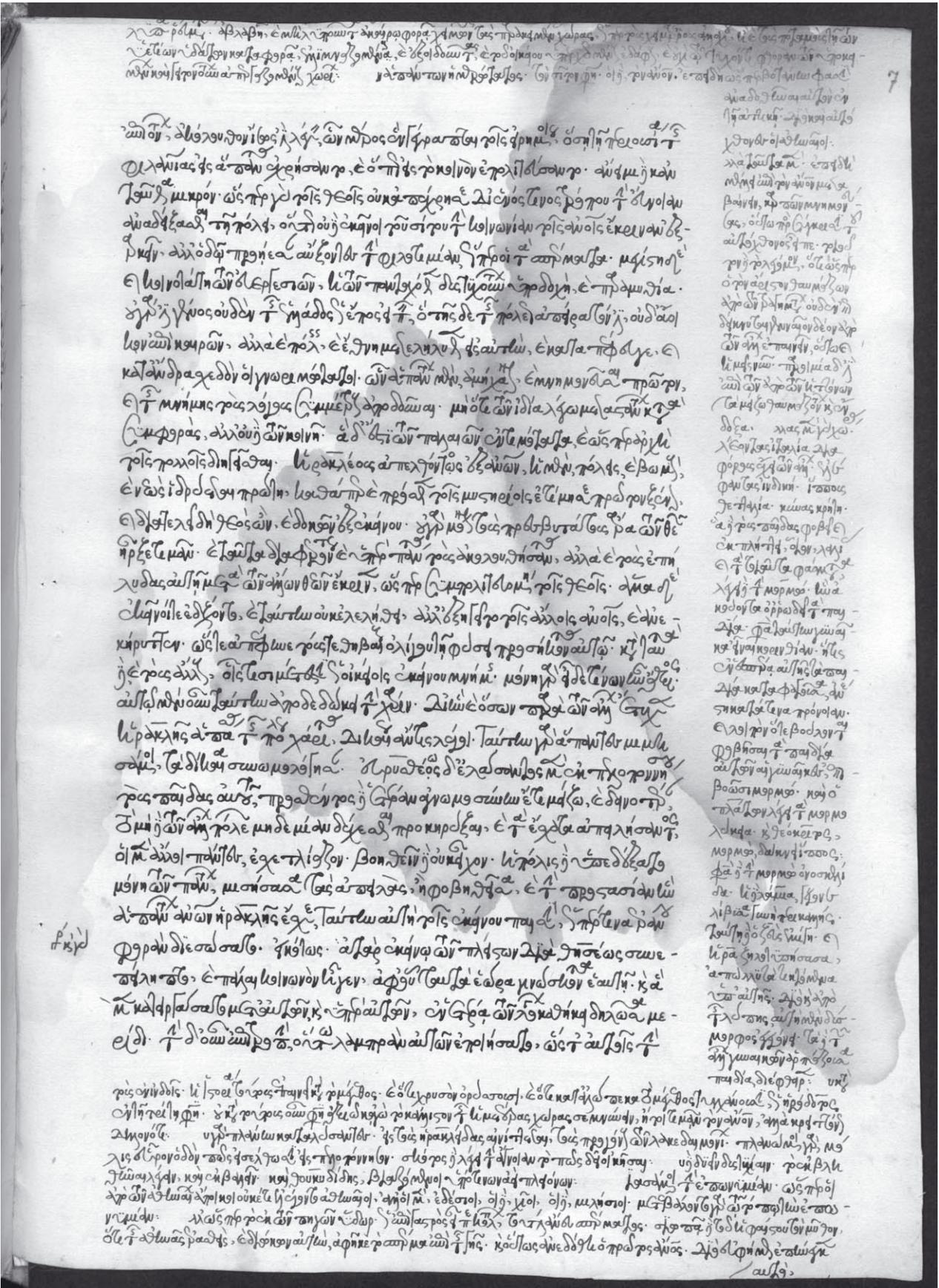

Abb. 16: Vind. phil. gr. 33 (Ailius Aristeides), f. 7: «Ioannes Gregoropulos».
© 2013 Österreichische Nationalbibliothek

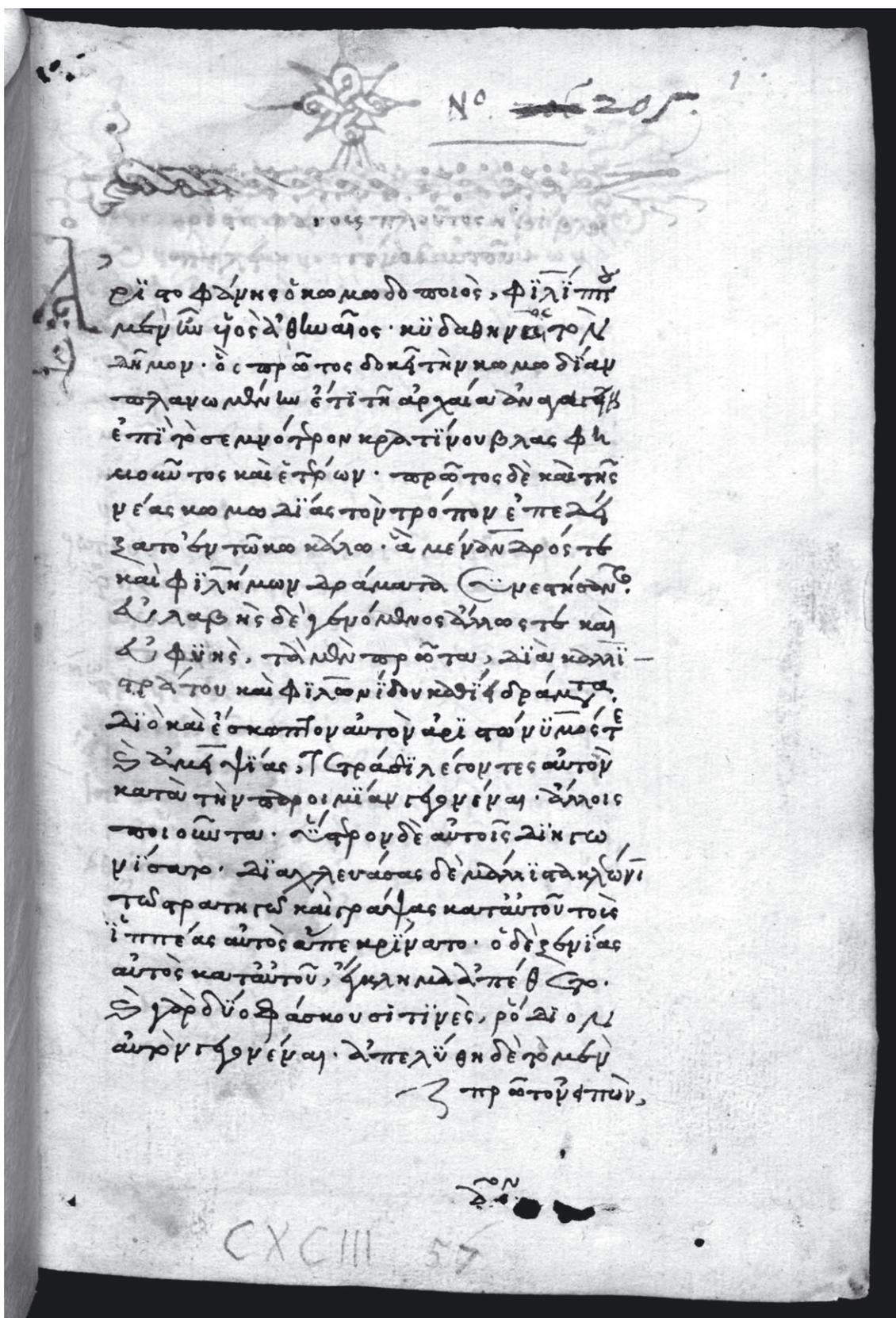

Abb. 19: Vind. phil. gr. 193 (Aristophanes), f. 1^r: «Georgios Kalophrenas».
 © 2013 Österreichische Nationalbibliothek

